

Presuda Suda (četvrto vijeće) od 3. rujna 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Fővárosi Törvényszék – Mađarska) – Iron & Smith kft protiv Unilever NV

(Predmet C-125/14) ⁽¹⁾

(Prethodno pitanje — Žigovi — Registracija nacionalnog žiga koji je istovjetan ili sličan ranijem žigu Zajednice — Žig Zajednice koji ima ugled u Europskoj uniji — Zemljopisni opseg ugleda)

(2015/C 354/07)

Jezik postupka: mađarski

Sud koji je uputio zahtjev

Fővárosi Törvényszék

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Iron & Smith kft

Tuženik: Unilever NV

Izreka

1. Članak 4. stavak 3. Direktive 2008/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima treba tumačiti na način da, kada je ugled ranijeg žiga Zajednice uspostavljen na znatnom dijelu teritorija Europske Unije, koji se može, prema potrebi, preklapati s teritorijem samo jedne države članice koji ne mora nužno biti teritorij gdje je podnesena prijava za registraciju kasnijeg nacionalnog žiga, valja smatrati da taj žig ima ugled u Europskoj uniji. Kriteriji uspostavljeni sudskom praksom u vezi sa stvarnom uporabom žiga Zajednice nisu, sami po sebi, relevantni da bi se utvrdilo postojanje „ugleda” u smislu članka 4. stavka 3. te direktive.
2. Kada je raniji žig Zajednice već stekao ugled na znatnom dijelu teritorija Europske unije, ali ne kod relevantne javnosti države članice u kojoj je podnesena prijava za registraciju kasnijeg nacionalnog žiga na koji se odnosi prigovor, nositelj žiga Zajednice se može koristiti zaštitom iz članka 4. stavka 3. Direktive 2008/95 kada se pokaže da jedan u trgovačkom smislu nezanemariv dio navedene javnosti poznaje taj žig, povezuje ga s kasnijim nacionalnim žigom, i da postoji, uzimajući u obzir sve relevantne čimbenike u predmetnom slučaju, ili postojeća i stvarna povreda žiga Zajednice, u smislu te odredbe ili, u nedostatku navedene, ozbiljan rizik da će takva povreda nastati u budućnosti.

⁽¹⁾ SL C 175, 10. 6. 2014.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 2. rujna 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Augstākā tiesa – Letonija) – Andrejs Surmačš protiv Finanšu un kapitāla tirgus komisija

(Predmet C-127/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Direktiva 94/19/EZ — Prilog I. točka 7. — Sustav osiguranja depozita — Isključenje određenih deponenata iz sustava osiguranja depozita — Isključenje, rukovodećeg osoblja)*

(2015/C 354/08)

Jezik postupka: letonski

Sud koji je uputio zahtjev

Augstākā tiesa

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Andrejs Surmačš

Tuženik: Finanšu un kapitāla tirgus komisija

Izreka

1. Depoziti koji su isključeni na temelju točke 7. Priloga I. Direktivi 94/19/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 1994. o sustavima osiguranja depozita, kako je izmijenjena Direktivom 2009/14/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 11. ožujka 2009., u toj su točki konačno navedeni, tako da države članice svojim nacionalnim pravom ne mogu predvidjeti druge kategorije deponenata koje, s obzirom na funkcije koje obavljaju, nisu obuhvaćene pojmovima navedenima u toj istoj točki kako bi se na njih primjenjivalo isključenje iz osiguranja depozita.
2. Točku 7. Priloga I. Direktivi 94/19, kako je izmijenjena Direktivom 2009/14, treba tumačiti na način da države članice iz osiguranja predviđenog tom direktivom mogu, kao rukovodeće osoblje, isključiti osobe koje zbog funkcije koju obavljaju u kreditnoj instituciji, neovisno o nazivu te funkcije, raspolažu takvom razinom informacija i stručnosti koja im omogućuje ocjenjivanje stvarnog financijskog stanja i rizika povezanih s aktivnostima kreditne institucije.

⁽¹⁾ SL C 159, 26. 5. 2014.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 2. rujna 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Italija) – Confederazione Generale Italiana del Lavoro (CGIL), Istituto Nazionale Confederale Assistenza (INCA) protiv Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell’Interno, Ministero dell’Economia e delle Finanze

(Predmet C-309/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Status državljana trećih zemalja s dugotrajnim boravištem — Direktiva 2003/109/EZ — Nacionalni propis — Izdavanje i produženje boravišne dozvole — Uvjet — Obvezni financijski doprinos — Iznos koji je osam puta veći od troška potrebnog kako bi se ishodila nacionalna osobna iskaznica — Povreda načela iz Direktive 2003/109/EZ)

(2015/C 354/09)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Confederazione Generale Italiana del Lavoro (CGIL), Istituto Nazionale Confederale Assistenza (INCA)

Tuženici: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell’Interno, Ministero dell’Economia e delle Finanze